

lige i dag sige, om der er nogen vej frem, fordi det netop som sagt handler om ressourcer.

Frank Aaen (EL):

Den opmærksomme vil vide, at Enhedslisten ikke er medforespørgere i dag. Det skyldes, at da vi så de første oplæg til dagens debat, forekom det os, at der var lagt lidt for meget op til »hurra, hvor det går!«, og det ønskede vi ikke at være med til.

Nu må man sige, at både ministrenes svar og debatten jo tydeligt har understreget, at der sådan set er en hel del at gøre endnu, og jeg synes også, at det forslag til vedtagelse, der er lagt frem, indeholder mange meget konkrete ting, der også viser, at der er meget at gøre endnu. Derfor vil det også, når nu teknikken virker, fremgå, at Enhedslisten er medforslagsstiller til dagens forslag til vedtagelse.

Vi har den opfattelse, at selv om der stadig væk er en lang række problemer endnu, er der selvfølgelig også på enkelte områder sket en positiv udvikling, f.eks. at den psykiatriske behandling har ændret sig væk fra de store anstalter på nær i Københavns Amt, Københavns Kommune, men ellers stort set væk fra de store anstalter til distriktspsykiatri, behandling i nær-områderne.

Men også dér kan vi jo stadig væk se, at der er ting, der ikke fungerer optimalt. Vi kan se, at der fortsat er alt for mange store institutioner, at der stadig er mange, der må leve i mange år på et værelse uden eget bad, uden eget toilet, hvis de altså overhovedet har deres eget værelse. Vi kan se unge, der ikke får den hjælp, de har brug for osv., med de ting, der har været nævnt også af andre.

Det er vores opfattelse, at det er vigtigt, at der, når man går ind i behandlingen, så er samarbejde, at man laver psykiatriske team, hvor forskellige faggrupper arbejder sammen. Jeg er også meget bekymret over de historier, man nogle gange hører, om at faggrupper ikke kan sammen, men slås. Desværre ses det nogle steder, at sådanne team tager udgangspunkt i det miljø, som den enkelte kommer fra, og det er jo i særdeleshed en nødvendig tilføjelse, når vi snakker om de nye etniske grupper, der kommer her til landet, at man tager udgangspunkt i det miljø, som de kommer fra.

Enhedslisten mener, at det er en god idé, hvis man i høj grad gennemfører åbne samtaler, hvor den psykisk syge diskuterer problemerne igen-

nem samlet med netværk og forskelligt fagligt personale for på den måde at opnå et fællesskab om at løse problemet.

Vi går ind for meget mere medicinfri behandling. Der skal være størst mulighed for, at man ikke bruger medicin eller i hvert fald så lidt medicin, som det overhovedet er muligt.

Vi er meget opmærksomme på, at medicinalindustrien jo desværre har fundet ud af, at her er et område, hvor der er en masse, der kan blive medicineret, og at det er der masser af penge i. Vi ønsker at gå en anden vej.

Vi mener, at der er alt for megen tvang i psykiatrien, det gælder med hensyn til medicineringen, men det gælder også i forhold til bæltefiksering, indespærring, hvor det er nødvendigt at få en udvikling, der går i den modsatte retning.

Det, vi godt ville bidrage lidt med til debatten, er, at hvis vi vil have løst de her problemer på en god måde, så er det vigtigt, at vi får givet de psykisk syge nogle flere rettigheder, at de ikke bare formelt skal have ansvar for eget liv, men også have mulighed for at kunne styre og udvikle eget liv.

Det er rettigheder i forhold til, at man ikke skal stuves sammen flere på samme stue, men at man skal have ret til enestue, det er spørgsmålet om, at man skal have mulighed for at kunne ansætte en hjælper, ligesom handicappede kan gøre det, det er, at man, hvis man er på en lukket afdeling, skal have ret til ledsaget udgang efter eget valg, at alle skal have ret til frisk luft hver dag. Der skal være mulighed for, at man kan få sin diagnose afprøvet, der må ikke være tidsubegrænsede diagnoser. Man skal som psykiatrisk patient have mulighed for at sige nej til medicinering, man skal kunne lave psykiatriske testamenter af bindende karakter, hvor en person kan skrive sine fremtidige valg af behandling, i det tilfælde at vedkommende bliver ude af stand til selv at træffe beslutning.

Bliver det nødvendigt at afvige fra testamentet f.eks. for at sikre omgivelserne mod overgreb, så skal man inddrage en bisidder, som kan give sin tilslutning til ændringen, og i den forbindelse skal der selvfølgelig også være bedre muligheder for at vælge sig en bisidder.

Så skal vi sammenfatte, hvad vi synes, der er meget vigtigt i denne her debat, så er det, at man sørger for, at de psykisk syge har flere rettigheder, både i forhold til de fysiske rammer og i forhold til, hvordan de bliver behandlet. Det er det helt afgørende for os.